

Overweging zondag 28 januari 2018 – Durf jij echt te luisteren?

Jaar B, 4^e zondag door het jaar

Deuteronomium 18,15-20 / 1 Korintiërs 7,32-35 / Marcus 1,21-28

Vandaag is de laatste zondag van de Week van Gebed voor de Eenheid van de Christenen. Deze week stond in het teken van bevrijding uit de slavernij – toen Mozes het volk van God door de Rietzee leidde, toen God ons vaste grond onder de voeten gaf. God is een bevrijdende God, een God die ons uit onderdrukking leidt, die ons niet laat verdrinken in het kwaad. Hij is, zoals de antwoordpsalm 95 zegt: onze Rots, onze Schepper en onze Herder.

Die bevrijding uit Egypte en uit de slavernij moeten we niet lezen alsof het alleen een verhaal over vroeger is. Dit is juist een universeel verhaal dat vandaag nog net zo actueel is. Dit verhaal gaat over ons. Willen wij bevrijd worden uit onze slavernij, uit onze angst, schuld en kleinheid, naar een land van vrede - dan moeten we luisteren naar de juiste stem. Dan moeten we volgbaar zijn en misschien eerst lange tijd door een woestijn gaan voordat we op onze bestemming komen.

In de Bijbel staat de woestijn voor een dorre periode. Een periode van twijfel, beproeving, lang wachten, droogte. Ieder van ons zal zo'n periode wel hebben meegemaakt; dat we ons afvragen of God echt wel bestaat, of Hij echt wel goed is, of we wel op de goede weg zijn of dat we verdwalen en onszelf maar iets wijsmaken. Dat zijn de momenten dat mensen met een dubbele agenda, met honger naar macht, met eigenbelang, op de loer liggen. Dat zijn de momenten dat we zwak zijn en niet weten wie een goede leider is. Wat is waar en wat is "fake news"? Hoe maken we goed onderscheid? Wie heeft die juiste stem?

Op zulke momenten hebben we iemand nodig die ons zegt dat we deze woestijn weer achter ons zullen laten, dat we onze bestemming wel zullen bereiken als we blijven geloven in die goede God. We hebben allemaal iemand nodig die ons bemoedigt, aanspoort, in *ons* gelooft.

Mozes had gezag, omdat hij duidelijk maakte dat hij niet namens andere goden sprak, maar alleen namens die ene God.

Mozes heeft gezag, omdat *Gods* woorden gezag hebben – het gaat niet om de woorden van Mozes, maar om de woorden die hij namens God uitspreekt. Hij is God volledig toegewijd.

Ook Paulus schrijft aan de inwoners van Korinte dat het gaat om onze toewijding aan de Heer.

God is er niet om ons leven te beknootten. Als we goed zijn voor elkaar vanuit het geloof dat we allemaal ons bestaan aan Hem hebben te danken, dan gunnen we elkaar onze vrijheid, dan gunnen we elkaar een goed leven. Geen egoïstisch leven waarin we doen en laten wat we willen, geen manipulerend leven waarin we anderen naar onze pijpen laten dansen en afhankelijk van ons maken, maar een goed leven waarin we aandacht hebben voor elkaar,

rekening houden met elkaar en voor elkaar klaarstaan. Ruimte geven aan elkaars eigenheid. Dàt is bevrijding.

Wij zijn niet altijd zelf de oorzaak van het goede of het kwade dat we doen. Boze geesten – dat zijn krachten waar we soms geen invloed op lijken te hebben: we zijn er allemaal gevoelig voor. Jezus leert ons dat er een andere gevoeligheid tegenover kan staan: Gods goedheid. Daar kan geen kwade geest tegenop. Het is Gods liefde die ons bevrijdt van boze geesten. Omdat God in *ons* gelooft!

Jezus heeft gezag, omdat hij in naam van *God* boze geesten uitdrijft. Hij staat in een natuurlijke relatie tot God en laat zien dat als we aandacht hebben voor elkaar, boze geesten dan geen kans maken. We moeten kwaad met goed bestrijden – alleen dan geven we vrede een kans.

Dat is gemakkelijk als we dat voor onze naasten en vrienden doen, maar kunnen we dat ook voor anderen? Dàt is de uitdaging die Jezus ons geeft: hebben we ook aandacht voor mensen die niet geliefd zijn, die niet mee kunnen komen in de maatschappij, die verstoten worden of met de nek worden aangekeken, die nog in de boeien zijn van boze geesten. Door aandacht te geven, iemand echt te zien, toestemming te geven om zichzelf te zijn, worden mensen beter: boze geesten verdwijnen. Zij laten dan hun woestijn achter zich, zij bloeien weer op!

Ignatius van Loyola, de stichter van de jezuïeten uit de 16^e eeuw – een orde waar ook paus Franciscus lid van is – heeft een methode bedacht waarin we onderscheid leren maken tussen goed en kwaad, tussen goede geesten en boze geesten. Dat heet de onderscheiding der geesten. Wat we kunnen leren is onderscheiden wat Gods plan is met ons. Met ons hart, met ons verstand en met onze wil.

Dat doe je door te luisteren naar wat je **hart** je ingeeft: als God in ons hart spreekt, moeten we leren onderscheiden of dat wat we voelen ons dichterbij God brengt (de goede geest) of ons juist van God verwijdert (de boze geest). God spreekt altijd in de stilte van ons hart – Elia hoorde God immers niet in het onweer of in de storm, maar in het ruisen van de wind. Dus luisteren naar wat je hart je ingeeft kunnen ook wij alleen als we stil zijn. Om dat onderscheid te maken, hebben we ook ons **verstand** nodig: daarmee kunnen we een goede afweging maken of dat wat wij voelen ook werkelijk goed is of juist niet. En alleen als we van goede **wil** zijn, kunnen we *kiezen* of we voor het goede gaan of toch liever niet. Voelen we in ons hart wat goed is, weten we wat goed is en willen we doen wat goed is? Luisteren we naar die stem en zijn we niet halsstarrig?

Dàt is precies wat Paulus ons wil vertellen in zijn brief: willen we echt ons leven in dienst stellen van God, van Jezus? Zijn we van goede wil en God toegewijd? Vanuit onze relatie met Jezus luisteren we echt naar ons *hart* en maken boze geesten geen kans. Dan zijn we Jezus op het spoor. Dan is onze vrijheid niet aan banden gelegd, maar zijn we juist vrij en bevrijden we anderen.

En Paulus kan het weten: afgelopen donderdag (25 januari) vierden wij zijn bekering op weg naar Damascus. Van christenvervolger werd hij de grootste missionaris aller tijden. Als we

echt durven te luisteren, als we echt stáán voor onze keuze om het goede te doen, vanuit onze relatie met God, dan zijn we integer. Dan zijn we waarachtige, inspirerende mensen.

Amen.